

Het Straatnamen-abc

Rozengaard

Zijstraat van de Hendrik Verheeslaan

Rozen worden al sinds duizenden jaren geteeld om hun schoonheid en in de oudheid gebeurde dat in China en Afrika, door de Grieken, Romeinen en Egyptenaren.

In de Nederlanden is het kweken van rozen gedocumenteerd vanaf de tweede helft van de zestiende eeuw. Over export van rozen naar Engeland bestaat geschreven materiaal; volgens een Frans reisverslag werden ze geteeld in de formele tuinen van de paleizen die in de zeventiende eeuw door de Oranjes werden gebouwd, zoals paleis Honselaarsdijk.

De editie uit 1608 van het bekende Cruydtboek van Rembert Dodoens maakt melding van tien verschillende soorten rozen, vijf tamme en vijf wilde. De kruidkundigen Matthias de l'Obel en Carolus Clusius voegden aan deze lijst nog tientallen andere toe. Achttiende-eeuwse catalogi van Nederlandse rozenkwekers laten onafzienbare lijsten van varianten zien. Een catalogus van de Franse kweker Narcisse Desportes uit 1829 bevat 2562 verschillende soorten rozen.

Joséphine de Beauharnais, de echtgenote van Napoleon Bonaparte richt bij haar huis Malmaison een rozentuin in waarin alle destijds bekende rozen staan. Tijdens de 18e en de 19e eeuw ontstaan er naar aanleiding van dit voorbeeld vele rosaria. Deze pronktuinen staan vol met allerlei rozensoorten. Als gevolg van de hoge kosten voor het onderhoud is er na de jaren 30 langzaam een einde gekomen aan deze collecties.

Vroeger werden uitsluitend wilde rozensoorten gekweekt, met name *Rosa gallica*, die van nature zeer variabel van verschijning is. Hier komt omstreeks 1800 verandering in met de invoering van de *Rosa Chinensis*, die een langere bloeitijd heeft dan de tot dan toe bekende

soorten. Er worden nieuwe variëteiten gekweekt die deze gunstige eigenschap overnemen en zo ontstaan de eerste hybriden.

Aan het eind van de 19e eeuw zijn er vele variëteiten ontstaan van gevuld bloemige rozen, theehybriden en andere soorten. Ook ontstaan er treurozen, rozen op een stam, klimrozen, dwergrozen en bodem bedekkende varianten. Tegenwoordig zijn er zo veel verschillende genetische variëteiten gekweekt, dat het steeds moeilijker wordt de planten te groeperen. Er is zo veel gekruist dat de groepen door allerlei overgangen nauw met elkaar zijn verbonden. De Britse rozenkweker David C.H. Austin heeft zich ingespannen om moderne rozen te kweken met de geur van botanische soorten en de gevuldheid van oude rassen die wat verloren leken te gaan.

Rozenbedrijf 'De Vorst' aan de kapelweg in Boxtel heeft een collectie van meer dan 200 rassen klim- en perkrozen en tientallen stamrozen.

Bron: wikipedia en website Rozenbedrijf De Vorst (www.rozendevorst.nl)

Christ van Eekelen, Heemkunde Boxtel